

Vacsora után kosármecset játszottunk, majd feladatlapokon adtunk számot tudományunkról.

A hazautazás napján a reggelizés után felpakoltunk a buszra, és indulás. Sokáig utaztunk, s utunk során több helyen megálltunk. Millenniumi emléktúra füzetünkbe bélyegzőket gyűjtöttünk a magyar államiség nevezetes emlékhelyein. Kecskemét és Nagykőrös hideg széllel fogadott bennünket, de így is bejártuk a városok nevezetességeit. Egy alkalmas helyen számháborúztunk is. A lány túlerő ellenére a fiú csapat győzött. Később Pusztavacson, az ország közepén szalagháborúztunk, amely döntetlennel végződött. Ócsán még megcsodáltuk az Európa-díjas templomot, mely a húsvét előtti pompájában fogadott minket. A hazautazás napja április 13. és péntek volt, ennek ellenére minket nem ért baj, kivéve azt, hogy felforrat a hűtővizünk.

A tavaszi szünet idején ilyen tartalmasan teltek a napok, mi pedig az új élmények megszerzése mellett megmutathattuk, milyen ismeretekre tettünk szert a folyamatos turisztikai munkánk során.

NEMZEDÉKEK FESZTIVÁLJA A PATAKI MŰVELŐDÉSI HÁZBAN

Úttörőcsapatunk aktív résztvevője volt az Egészségesebb Életért Alapítvány által meghirdetett programsorozatnak. Ennek zárásaként mi is meghívtást kaptunk arra a fesztiválra, melyre

Ópusztaszeren is jártunk

Közösen a nehéznek látszó dolgok is sikerülnek!

az ország több tucatnyi településéről érkeztek a résztvevők. Az ünnepi műsor nyitószámát a tárnoki Bara együttes tagjai szolgáltatták a tőlük megszokott magas színvonalon. A rendezvény sikeréért tüsténkedtek ifjvezetőink is: Götti Mónika, Lakner Krisztina, Rovács Zsuzsanna és Sümegi Andrea.

Különböző nemzedékhez tartozók ünnepeltek együtt ezen a napon.

GONDOLATOK A DIÁKOK ÉLETÉRŐL

Egyesek azt hiszik, az iskola egy nyolc éven át tartó „kiképzés”, amit akár folytathatunk is. Mások így gondolják:

– Kijártam a nyolcadik osztályt, én nem folytatom a tanulást!

A dóm előtt a déli harangszót vártuk

Nincs igazuk, mert akár tanulunk tovább, akár nem, akkor is járunk iskolába. Az élet iskolájába, mely egy túlélő kiképzésnek is felfogható.

Annyi a különbség, hogy ha nem tanulunk tovább, mert nincs elég tudásunk, akkor ezen a kiképzésen nem álljuk meg a helyünket. És akinek nem sikerül képeznie magát, nyomorba fullad az élete.

Tehát a tanulás egy véget nem érő dolog, melyet ha nem veszünk komolyan, nem sok jót várhatunk az élettől.

Mert ahogy a szólás is tartja: A jó pap is holtig tanul... Legalábbis legtöbbször.

Hamow Kamirán

A MINDENNAPI HARCBA SZÁLLÁS A SULIBAN

A diákeletnek számos hátránya van. Minden nap halálos harcba szállás, amelynek ezerféle oka van.

Váratlan felelések és dolgozatok! Bonyolult csapdák. A követelményt nehéz betartani.

Lássunk egy átlagos napot!

Reggeli felkelés. Az első óra átlagos. A második órán váratlan dolgozat! Harmadik óra: még ki se pihentük magunkat, máris hirtelen felelés következik. A negyedik óra tesi. Futás! Az ötödik órán izzadtan írom a témazárót. A hatodik órán megint semmi doka (szerencsére).

Látjátok, szegény-szegény diáknak milyen nehéz a dolga?

Két választása van: vagy tanul, vagy puskázik. Az utóbbi nehezebb és kockázatosabb. Azt hisszük, megéri, pedig ha elkapnak, akkor nem.